

Trivsel. Det synes jeg, er de Momenter, som for os af Bønsire ere de mest magtpaaliggende i Diebliffet, naar vi skulle til at stemme over dette Forslag: Sagens finansielle Side og dernæst dens politiske Side. Den tekniske Side interesserer mig, som sagt, ikke. Og det forekommer mig ganske unødvendigt at optage Debatten med den ærede Minister om, hvorledes vi ere stillede i den næste Krig. Det er Noget, jeg synes vi skulle overlade til ham og hans Adjutant, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), som ser alle Flaader rulle op imod Kjøbenhavn. (Auridsen: Med Forsvindingsaffutager.) Sa, maatte der er en Forsvindingsaffutage, som ogsaa spiller en Rolle der. Det er Noget, som ikke forekommer mig med nogen som helst Føie eller Udbytte i dette Dieblif at kunne diskuteres i denne Sal. Jeg tror, at vi overfor denne Regjering blot skulle tænke paa to Ting: Det er en politisk Afstemning, som er Regjeringens Trufel, hvorved den søger at sprænge Forhandlingspolitiken, og det er dernæst et tydeligt Bevis for, at Regjeringen sætter Landets økonomiske Vel til Side for at følge sine egne militaristiske Planer. Regjeringens hele Politif kan jeg samle i det: Den søger at gøre Statskassen til en Krigskasse, en Krigskasse, som skal bruges dels overfor de militaristiske Udgifter, som Regjeringen ønsker, og dels overfor Bønsire til Udbytte for sit eget Parti, idet man deraf tager Penge til de Udgifter, som gavne Højrepartiet alene.

Klein: Forinden vi gaa til Afstemning over det foreliggende betydningfulde Spørgsmaal, ønsker jeg at sige et Par Ord for at begrunde min Afstemning. Jeg har altid været og er fremdeles af den Mening, at det er naturligt og rigtigt at give den bestaaende Søbefæstning ved Kjøbenhavn en saadan Udvikling, at den bliver i Stand til at fyldestgøre sit Niemed. Det forekommer mig at være helt naturligt, som Forholdene have udviklet sig, at den Søbefæstning, som nu findes ved Kjøbenhavn, ikke er istand til at løse sin Opgave. Min Sympathi gaar altsaa ubetinget i Retning af en Forbedring af Kjøbenhavns Søbefæstning. Naar jeg mener, der er Ojfordring til at flikke sig saa vidt muligt paa Søjden, skal jeg ikke vidtløstigt begrunde denne min Mening, thi jeg kan i saa Henseende i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der i Kortfjed er paapeget af det ærede Mindretal i Hæruddvalget, hvilket jo findes i den afgivne Betænkning. Det forekommer mig at ligge lige for Haanden,

at den Fare, hvorfor Danmark i Almindelighed eller Kjøbenhavn i Særdeleshed kan være udsat, naar Danmark indtager den Stilling, som forekommer mig at være den eneste berettigede under en tilkommende Krig i Europa, nemlig den neutrale — den Fare, hvorfor det mest kan være udsat, er netop under visse Omstændigheder et Angreb eller rettere sagt et Bombardement fra Søjden. Jeg tilstaar nu imidlertid, at jeg efterhaanden har faaet nogen Tvivl om de Foranstaltninger, som ere blevne bragte i Forslag fra den høitærede Krigsministers Side, kunne siges at være fyldestgørende. Jeg tilstaar dette, naaget jeg er noget bange for, at jeg skal paadrage mig den Behreidelse, at jeg er meget ukyndig paa dette Omraade. Jeg tilstaar, at jeg er ikke kyndig, og det er derfor meget muligt, at de Betæneligheder og Tvivl, der ere opstaaede hos mig, ere ganske ugrundede. Men jeg vil dog nævne, at min Frygt ganske vist er gaaet i den Retning, at om der end ikke for Tiden var nogen alvorlig Grund til Frygt for et Bombardement fra fjendtlige Skibes Side, idet man kunde styde den Grændse, inden hvilken det ikke var tilraadeligt for Skibe at komme, saa langt ud, ved at anlægge Middelgrundsfortet, at man derved fjernede Kjøbenhavn for virkelig Fare for et Bombardement. Om det end forholder sig saaledes, at der for Tiden ikke er nogen virkelig Grund til at frygte Faren for et Bombardement af Kjøbenhavn, naar Middelgrundsfortet bliver anlagt, er det mig ikke klart, om man ikke maatte kunne frygte for, at Udviklingen endog i en meget nær Fremtid kunde gaa i Retning af, at der tilveiebragtes Skibe, saaledes konstruerede, eller flydende Forter eller andre Ting, som gjorde det muligt at have Kanoner ombord og give dem en saadan Elevation, at man derved kunde komme ud over den Størrelse, som den nuværende Bombardementsgrændse maa siges at have, og om man ikke kunde frygte for, at de Foranstaltninger, der nu foreslaas, om ikke mange Aar, ikke i vore Børnebørns Tid, og ikke i vore Børns Tid, men i vor egen Levetid, kunde vise sig at være utilstrækkelige. Derfor kunde det vel fortjene at overveies, om der ikke burde gjøres visse Ændringer i den Plan til en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning, som nu foreligger. Jeg tør ikke paapege, hvad jeg her tænker paa, det er tilstrækkeligt at sige, at jeg har en Tvivl, og derfor vilde jeg have sat megen Pris paa, at denne Sag, som jeg anser for at have den største Betydning, ikke fordi den dreier sig om mange Millioner, men fordi den kan have skæbnesvangre Indflydelse for hele Fædrelandet, var bleven gjort til Gjenstand for